

getrammen uændret, for fornuftigt tilrettelagt vil udbygningen af samarbejdet være både en kvalitetsmæssig og en økonomisk fordel for landene. Men vi må jo også erkende, at det for øjeblikket ikke er muligt at få alle fem lande med til en sådan tankegang.

Som bekendt skal budgettet jo så diskuteres på sessionen her om en uges tid, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at Nordisk Råd har haft en arbejdsgruppe nedsat til at gå i dybden med budgettet. Jeg vil godt benytte denne anledning til at fremhæve, at efter, jeg tror, man roligt kan sige års konflikter mellem Rådet og Ministerrådet om budgetproceduren, er der nu ved at blive opbygget et konstruktivt samarbejde. Det startede for alvor sidste år, og det er fortsat i år, hvor vi oplever, at der i selve budgetudspillet i højere grad er taget hensyn til Rådets rekommandationer og ønsker, ligesom der i hele forløbet har været en langt større åbenhed over for at give relevante oplysninger, som bidrager til gennemsigtighed og oversigt.

Som det fremgår af Præsidiets betænkning, er det ikke de helt store ændringsforslag, Rådet kommer med. Men de vedrører bl.a. børne- og ungdomsområdet, hvor budgetudkastet foreslog, at den prisværdige udbygning af Nordplus-miniprojektet skulle finansieres ved nedskæringer på andre skole- og ungdomsudviklingsprogrammer. Det svarer jo sådan stort set til at fodre hunden med dens egen hale og derefter bede den om at logre. Og det fandt vi ikke var nogen god idé, så dér er vi kommet med ændringsforslag.

Vi har også ønsket at sikre den nordiske biblioteksuge, som uden sammenligning er den største folkelige nordiske manifestation i de senere år. Det drejer sig jo om, at henvend 2.000 biblioteker i løbet af en uge i november samler omkring 100.000 mennesker omkring nordisk litteratur. Det har vi også ønsket sikret ved ændringsforslag. Også på nærområdet, hvor ikke mindst miljøindsatsen foreslås forøget.

Som sagt er ændringerne måske ikke så store, men de er vigtige, fordi de vedrører de unge og det folkelige Norden, som ikke må glemmes i iveren efter samarbejdet om forskning og energi og miljø, og hvad det ellers kan være. Det, som gør nordisk samarbejde unikt, er jo netop, at det hviler på et folkeligt ønske om og en folkelig forståelse for fællesskabet. Derfor håber vi også, at Ministerrådet er indstillet på at acceptere vores ændringer på dette område.

Jeg vil godt komme med nogle slutbemærkninger i forbindelse med ministerens betragtninger om det fremtidige nordiske samarbejde. Vi glæder os over, at ministeren og Ministerrådet har nedsat en arbejdsgruppe, en vismandsgruppe, som skal give sit bud på det fremtidige samarbejde, og specielt er vi i øvrigt glade for, at gruppen ikke kun skal rapportere til det politiske niveau, men generelt lægge op til debat med nordiske borgere.

Vi skal passe på i det nordiske samarbejde. Den sidste reform, vi lavede, gik på nødvendige ændringer. Men vi står med en risiko for, at i forhold til det hidtidige samarbejde, der er opnået, hvor der var opnået resultater, som var oplagte og nemme i den forstand, at der stort set var en bred politisk opbakning til dem, står vi nu over for en række problemer, som er langt vanskeligere, enten fordi der ikke er så bred politisk enighed, eller fordi de fem lande ikke er lige villige til at bidrage til løsningerne. Og i den situation kan det være en fristelse at bagatellisere de interne nordiske problemer og i stedet for kaste sig over de mere eksterne opgaver uden for Norden.

Det nordiske samarbejde må aldrig blive sig selv nok. Det skal altid have den internationale dimension i sig. Men vi må ikke glemme, at basis for at kunne gøre en indsats uden for Norden er, at vi også er i stand til at løse vores fælles problemer. Det kræver en gennemtænkt balance mellem det interne og det eksterne nordiske samarbejde. Derfor ser vi frem til det bud, som også denne vismandsgruppe kan komme med.

Svend Erik Hovmand (V):

For mindre end 2 uger siden, den 20. oktober, standsede for første gang en bus ved en helt ny busholdeplads lige ved Tiergarten i Berlin.

»Nordische Botschaften«, sagde chaufføren, vel vidende at Berlins nyeste trafikinstallation var placeret ved siden af det fælles nordiske ambassadekompleks som det seneste eksempel på nordisk samarbejde.

Indvielsen, der blev en enorm mediebegivenhed, og som efterfølgende tiltrak sig mange tusinde berlineres opmærksomhed, var en manifestation, som viste, at de nordiske lande kan meget i samarbejde.

Om kort tid etableres et formaliseret samarbejde mellem børserne i København, Stockholm og Oslo. Fra sidelinjen følger den islandske børs opmærksomt udviklingen og overvejer at indgå